

מ"ת 13876/04/20 - איסמאעיל הייב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 13876-04-20 ישראל נ' הייב
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 18

בפני	כבוד השופטת תמר נסים שי
מבקשים	איסמאעיל הייב
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשת המבקש לעיון חוזר בהחלטה מיום 26.11.20 בנוגע לתנאי שחרורו.

על פי האמור בבקשה, יש מקום לעיון חוזר בהחלטה הן מהטעם של התארכות משפטו והן בשל כרסום משמעותי בראיות התביעה. הבקשה הינה להקל בתנאי שחרורו, כך שיוותר בתנאים של מעצר בית לילי בלבד.

בעניין התארכות המשפט, נטען כי 2 ישיבות שהועיד בית המשפט לשמיעת ראיות בוטלו מטעמים שונים, וכעת צפוי המשך השמיעה לחודש נובמבר 21. בנוגע לראיות, נטען כי מלכתחילה נקבע שקיימת מורכבות ראייתית הנוגעת לעוצמת הראיות, נוכח העובדה ששמו של המבקש נמסר לשוטר קיזל (ולהלן: קיזל) עוד קודם לאירוע ההימלטות בו, על פי הטענה, זוהה המבקש. מורכבות זו התעצמה במהלך שמיעת הראיות, כאשר הוברר כי קיזל כלל לא זכר את שמו של המבקש, ורק לאחר שזה נמסר לו על ידי קצין המודיעין ציין זאת קיזל בעדויותיו. עוד הוברר, כי קיזל מסר לראש משמרת הסיוור סמוך לאחר המקרה כי החשוד שברח מפניו היה בכלל רעול פנים, ומשכך נראה כי לא יכול היה לזהותו כלל. כן הוברר, כי מסדר התמונות שנערך לקיזל פסול מעיקרו, ודינו להיפסל.

המשיבה מצדה עותרת לדחות את המבוקש. המשיבה טוענת כי עסקינן במי שהוגש נגדו כתב אישום בעבירות נשק ושיבוש מהלכי משפט. עם חלוף הזמן הוקלו התנאים בהם שוהה המבקש, כאשר בהחלטה נשוא בקשה זו הורה בית המשפט על הסרת האיזוק ועל הותרתו בתנאי מעצר בית מלא בפיקוח משמורנים. עם זאת, מיד בסמוך לאחר מכן, המבקש הפר את התנאים בכך שנמצא במקום הפיקוח ללא מפקח. במסגרת בקשה לעיון חוזר שהגישה המשיבה, חולט סכום מתוך הערבויות שהופקדו, מארג הפיקוח שונה, וחלונות ההתאווורות שהותרו הוגבלו למושב משמר הירדן בלבד. אכן, שתי ישיבות שנקבעו לצורך שמיעת ראיות בוטלו בשל מגפת הקורונה וטעמים רפואיים של ב"כ המשיבה. עם זאת, נדרשת לטעמה ישיבה אחת נוספת בלבד לשם סיום פרשת התביעה.

לעניין הראיות הוסיפה כי התיק מבוסס על זיהוי העד קיזל, אשר העיד בית המשפט באופן קוהרנטי, ולעניין מהימנות

גרסתו בית המשפט ייתן דעתו בשלב הכרעת הדין.

בנסיבות אלה, הסרת כל תנאי מעצר הבית במשך היום, אינה עולה בקנה אחד עם חזקת המסוכנות הטמונה באופן אינהרנטי בתיקי נשק ויש לדחות את הבקשה.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את הצדדים ובחנתי את מכלול הטענות, אני סבורה כי יש להיעתר למבקש, אם כי באופן חלקי בלבד.

תחילה, כידוע, לצורך הוכחת טענת כרסום בתשתית הראייתית הלכאורית, על המבקש להצביע על מהפך ראייתי או כרסום ראייתי מהותי ומשמעותי, שיש בו כדי "**להפוך את הקערה על פיה**" וכי יש בשינויים אלו כדי "**למוטט את ראיות התביעה**" (בש"פ 3409/18 **בריל נ' מדינת ישראל** (3.6.2018)). בעניין כאן, אף שנכונה טענת הסנגור כי העד קיזל אישר שלא זכר את שמו של המבקש, אני סבורה כי יש באמור כדי לקיים את אמת המידה שנקבעה בפסיקה "**להפוך את הקערה על פיה**".

כפי שנטען ובצדק, עוד מראשית ההליך נקבע כי לעובדה ששמו של המשיב נמסר לשוטר קיזל קודם לאירוע יש משמעות שעליה יעמוד המותב העיקרי בתיק (החלטת חברתי השופטת גלפז מוקדי מיום 19.4.20). גם כעת, שאלה זו הינה השאלה שבמוקד העניין, והעובדה שקיזל אישר בחקירתו כי לא זכר את שמו של המבקש תחילה, הגם שנתן לכך הסברים בחקירתו הנגדית, מעלה קושי נוסף בהיבט זה במיוחד נוכח העובדה ששוטר הסיור קבלאן ציין שקיזל אמר לו שאותו חשוד שברח היה רעול פנים. עם זאת, כפי שמציינת המשיבה בתגובתה, גם עתה מדובר בשאלה שעניינה מידת המהימנות שייחס המותב העיקרי לעדותו של קיזל. נוכח העובדה שקיזל טען כי המבקש מוכר לו אישית, הרי שהמותב העיקרי אף יכריע בשאלה באם יש ליתן משקל ומהו אותו משקל שיש לייחס למסדר זיהוי התמונות שנערך לקיזל.

בהינתן האמור, אין במצב הראייתי העדכני כדי להפוך את הקערה על פיה.

עם זאת, בשים לב לחלוף הזמן מהמועד בו ניתנה ההחלטה בבקשה למעצר עד תום ההליכים (4/20), הגם שהתנאים המגבילים הוקלו בהחלטה מחודש 11/20, הרי שעסקינן בחלוף זמן ניכר, אשר בשלו ראוי כי בית המשפט ישוב ויעיין בהחלטה שניתנה בעניינו של המבקש כקבוע בסע' 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996. לכך יש להוסיף את התשתית הראייתית הלכאורית הגולמית כפי שהייתה בתחילתם של ההליכים, אליה נוסף עתה נדבך מקשה נוסף, וכן את נתוני העושה, שעה שעסקינן בבן 24 נעדר עבר פלילי, נתון שלו השלכה על המסוכנות הקמה מהמבקש ואפשרות איונה. עוד ראוי לציין את הצפי הרחוק למדי מסיום התיק העיקרי, שעה שהתיק קבוע ל - 11/21 להמשך שמיעת הראיות. גם באלה יש כדי להוות נסיבות חדשות, אשר בשלהן ראוי שבית המשפט ישוב ויעיין בהחלטה. מאידך גיסא, ראוי לציין את מהות העבירות המיוחסות למבקש, החומרה הגלומה בהן, והפסיקה המחייבת של בית המשפט העליון בעבירות נשק. בנסיבות אלה, אני סבורה כי דין הבקשה להתקבל באופן חלקי, כך שמחד גיסא יוקל עמו במידה מסוימת, ומאידך גיסא יעשה הדבר במשורה כך שיובטח שלום הציבור וביטחונו.

איזון בין כל אלה מביאני לכלל שתי מסקנות - האחת כי יש להרחיב את חלונות ההתאווורות בהם שוהה המבקש, כך שיוכל לצאת ממקום מעצר הבית בו הוא נתון החל מהשעה 12:00 ועד לשעה 18:00 בכל יום. זאת, בלויית משמורן צמוד ובלבד שלא ייכנס לטובא זגריה. השנייה ובצד האמור, ניתן יהיה לשקול בחיוב יציאת המבקש לעבודה ככל שיוצג מקום עבודה רלוונטי ומפקח ראוי.

יתר התנאים המגבילים בשינויים כאמור, יוותרו על כנם.

אציין כי בחנתי האם ראוי בטרם תוכרע הבקשה סופית להזמין תסקיר מעצר עדכני, וראיתי כי אין מקום לעשות כן. בפניי הובאו כל הנתונים הרלוונטיים הצריכים לצורך הכרעה בבקשה גופה, ולא מצאתי כי יש הנמקה עניינית להגיש תסקיר מעצר. מה גם, שהגשת תסקיר מעצר כרוכה בהמתנה נוספת למשך פרק זמן לא מבוטל אשר בנסיבות, אינו נראה מידתי.

נוכח העובדה כי החלטה זו ניתנת בהיעדר הצדדים, ועל מנת לאפשר למשיבה לבחון הגשת ערר, אני מורה על ביצועה עד ליום 6.4.21 שעה 12:00.

המזכירות תמציא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב ניסן תשפ"א, 04 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.